Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Rok 1905. Wydano i rozesłano dnia 15. lipca 1905. **Część XV.**

Nr. 74.

Ogłoszenie

Wydziału krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem z dnia 18. maja 1905 L. 45.451, w sprawie ustanowienia taksy leczenia w powszechnym szpitalu w Kałuszu.

Na podstawie § 9 ustawy z dnia 28. lipca 1897 (Dz. u. kr. Nr. 47), ustanawia Wydział krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem, taksę za leczenie i pielęgnowanie chorych w publicznym szpitalu powszechnym w Kałuszu, dla dorosłych na 1 K 34 h, a dla dzieci do lat 7-miu na 68 hal. dziennie, począwszy od 10. maja 1905 roku.

We Lwowie, dnia 18. maja 1905.

Marszałek krajowy:
Stanisław Badeni w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Mieczysław Onyszkiewicz w. r.

Nr. 75.

Obwieszczenie

c. k. Namiestnictwa z dnia 6. czerwca 1905 L. 128.764, o zmianie w rozgraniczeniu izraelickich okręgów metrykalnych w Galicyi.

W myśl § 2 rozporządzenia ministeryalnego z 15. marca 1875 L. 12.944, ogłoszonego w Dz. ust. i rozp. kr. Nr. 55 ex 1876, o prowadzeniu metryk urodzin, zaślubin i śmierci izraelitów w Galicyi, zarządza się następującą zmianę w podziale izraelickich okręgów metrykalnych, ogłoszonego obwieszczeniem c. k. Namiestnictwa z dnia 4. listopada 1891 L. 85.123 (Dz. ust. i rozp. kraj. Nr. 76).

§ 1.

Miejscowość Markowa (gmina i obszar dworski) należąca obecnie po myśli rozporządzenia c. k. Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 10. października 1899 Dz. ust. i rozp. kraj. Nr. 121, do okręgu urzędowego nowo-utworzonego c. k. Starostwa w Przeworsku oddziela się od izraelickiego okręgu metrykalnego w Łańcucie (powiat polityczny Łańcut) i przydziela do izraelickiego okręgu metrykalnego w Kańczudze (powiat polityczny Przeworsk).

§ 2.

Do izraelickiego okręgu metrykalnego w Kańczudze należą więc odtąd miejscowości:

Białoboki, Chodakówka, Hadle Kańczudzkie, Kańczuga, Krzeczowice, Łopuszka mała, Łopuszka wielka, Monasterz, Markowa, Niżatyce, Ostrów, Mikulice, Pantalowice, Siedleczka, Sienniów, Sietecz, Tarnawka, Zagórze, Żuklin, — a do izraelickiego okręgu metrykalnego w Łańcucie miejscowości:

Albigowa, Budy łańcuckie, Dembina, Głuchów, Handzlówka, Husów, Krzemienica, Łańcut, Medynia głogowska, Medynia łańcucka, Podzwierzyniec, Pogwizdów, Przedmieście, Sonina, Strażów, Węgliska, Wola bliższa, Wola dalsza, Wysoka.

§ 3.

Rozporządzenie to wchodzi w wykonanie z dniem ogłoszenia.

C. k. Namiestnik:
Potocki w. r.

Nr. 76.

Obwieszczenie

Prezydyum c. k. Namiestnictwa z dnia 23. czerwca 1905 L. 7.908/pr., w sprawie zezwolenia Reprezentacyi powiatowej w Turce, na pobór w roku 1904 dodatków powiatowych do przypisanych w powiecie podatków bezpośrednich.

Jego Ces. i Król. Apostolska Mość raczył Najwyższem postanowieniem z dnia 5. czerwca 1905, najmiłościwiej zatwierdzić uchwałę Sejmu krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem z dnia 31. października 1904, którą zezwolono Reprezentacyi powiatowej w Turce pobierać w roku 1904 dodatki do podatków bezpośrednich na cele powiatowe, w wysokości 54% obok 10% ustawowego dodatku, na rzecz powiatowego funduszu dróg gminnych, z tem wyraźnem zastrzeżeniem, że podatek osobisto-dochodowy ma być wolnym od dodatków, o których mowa.

Co w skutek reskryptu c. k. Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 15. czerwca 1905, L. 55.051 ex 1904, podaje się niniejszem do powszechnej wiadomości.

Za c. k. Namiestnika:
Łoś w. r.

Nr. 77.

Obwieszczenie

c. k. krajowej Dyrekcyi skarbu z dnia 6. czerwca 1905 L. 72.161, o przedkładaniu deklaracyj do powszechnego podatku zarobkowego na okres wymiarowy 1906/1907.

W myśl § 39 ustawy z dnia 25. października 1896 Dz. p. p. Nr. 220, o bezpośrednich podatkach osobistych, względnie artykułu 18 rozporządzenia wykonawczego do działu I. tejże ustawy wyznacza c. k. krajowa Dyrekcya

skarbu do przedkładania deklaracyj do powszechnego podatku zarobkowego na okres wymiarowy 1906/1907 termin od 10. lipca do 10. sierpnia 1905.

Do opłaty powszechnego podatku zarobkowego a tem samem do przedkładania dotyczących deklaracyj obowiązani są wszyscy trudniący się w krajach reprezentowanych w Radzie państwa jakiemkolwiek przedsiębiorstwem, lub zajęciem na zysk obliczonem.

O rozpoczęciu każdego nowego przedsiębiorstwa lub zatrudnienia należy donieść kompetentnej władzy podatkowej przed, lub najpóźniej w dniu rozpoczęcia, lub przedłożyć w tym terminie przepisaną deklaracyę do powszechnego podatku zarobkowego, która zastąpi w tym razie owe doniesienie.

W razie nie przedłożenia deklaracyi w należytym terminie, czy to co do przedsiębiorstw już istniejących, czy też co do przedsiębiorstw nowo powstających, może komisya podatku zarobkowego, względnie władza podatkowa pierwszej instancyi wymierzyć podatek zarobkowy z urzędu, albo też zniewolić kontrybuenta karami porządkowemi do przedłożenia deklaracyi.

Co do przemysłów domokrążnych i wędrownych, określonych bliżej w §§ 78 i 82 ustawy przedkładać należy deklaracye właściwej władzy podatkowej przed doręczeniem wydanego przez władzę polityczną pozwolenia na wykonywanie odnośnego przemysłu.

Wspomniane wyżej deklaracye zeznawać należy zgodnie z prawdą, wedle najlepszej wiedzy i sumienia; podawać je można pisemnie na przepisanych drukach, albo też ustnie do protokołu u właściwych władz podatkowych.

W razie wniesienia pisemnej deklaracyi obowiązani są kontrybuenci wypełnić jak najdokładniej wszystkie rubryki odnośnego formularza.

Ścisłe dopełnienie tego obowiązku wskazanem jest w pierwszym rzędzie we własnym interesie kontrybuentów.

Druków na deklaracye udzielać będą władze stronom interesowanym na żądanie bezpłatnie wraz z osobnemi odbitkami objaśnień o sporządzaniu deklaracyi, do których to objaśnień ściśle zastosować się należy.

Do odbierania deklaracyi powołane są w miastach Lwów i Kraków c. k. Administracye podatków, zaś w powiatach c. k. Starostwa.

Władze te mogą jednak delegować do odbierania deklaracyj urzędy podatkowe w ich okręgu się znajdujące. Kontrybuenci, którzy chcą złożyć deklaracyę ustnie, powinni we własnym interesie dla uniknięcia późniejszego natłoku i straty czasu uskutecznić to jak najrychlej.

Dla uniknięcia tych ewentualności, niemiłych zarówno dla stron, jak dla władz upoważniono władze podatkowe do wyznaczenia w miarę potrzeby kontrybuentom odpowiednich terminów do ustnego zeznawania deklaracyj.

Gdyby przeto zarządzenia takie nastąpiły, zechcą strony interesowane we własnym interesie do zarządzeń tych jak najściślej się zastosować.

Nr. 78.

Obwieszczenie

Prezydyum c. k. galicyjskiej krajowej Dyrekcyi skarbu z dnia 20. maja 1905 L. 2.010/pr, o wcieleniu urzędów podatkowych w Borszczowie i Gorlicach do rzędu c. k. głównych urzędów podatkowych.

Na mocy Najwyższego postanowienia z 18. kwietnia 1905 wcielone zostały c. k. urzędy podatkowe w Borszczowie i Gorlicach do rzędu c. k. głównych urzędów podatkowych.

To podniesienie urzędów podatkowych w Borszczowie i Gorlicach do rzędu c. k. głównych urzędów podatkowych wchodzi w życie z dniem 1. lipca 1905.

Od tego czasu mają c. k. urzędy podatkowe w Borszczowie i Gorlicach nosić nazwę c. k. głównych urzędów podatkowych.

Niniejsze obwieszczenie podaje się do publicznej wiadomości wskutek reskryptu c. k. Ministerstwa skarbu z 29. kwietnia 1905 L. 30.261.

Zubrzycki w. r.

Nr. 79.

Ustawa

nadająca szpitalowi w Skałacie charakter szpitala powszechnego i publicznego.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam, co następuje:

Art. I.

Szpital w Skałacie uznany zostaje za publiczny i powszechny.

Art. II.

Komitet szpitalny tego szpitala składać się ma:

a) z delegata Wydziału krajowego;

b) z prezesa miejscowej Rady powiatowej lub jego zastępcy;

c) z delegata Wydziału powiatowego;
d) z dyrektora szpitala.

Art. III.

W przyszłości połowę kosztów budowy, odbudowy lub rozszerzenia gmachu szpitalnego, tudzież wewnętrznego urządzenia dobudowanej części pokryje fundusz powiatowy.

Art. IV.

Wykonanie tej ustawy poruczam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych.

Wiedeń, 12. czerwca 1905.

Franciszek Józef w. r.

Bylandt w. r.

Nr. 80.

U s t a w a

z dnia 20. czerwca 1905, o zezwoleniu gminie Knihinin wieś, powiat Stanisławów, na pobór opłat gminnych od napojów spirytusowych, piwa, maliniaku, wiśniaku i dereniaku.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, postanawiam, co następuje:

Art. I.

Gminie Knihinin wieś, powiat Stanisławów, zezwala się pobierać od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy począwszy, do końca roku 1910 opłaty gminne od niżej poszczególnionych napojów w gminie wyrabianych, lub w jej obręb wprowadzanych i w niej zużywanych, według następującej taryfy:

1. od jednego litrostopnia alkoholu, dającego się oznaczyć stustopniowym alkoholometrem po 22 halerzy, czyli od jednego hektolitra stustopniowego alkoholu po 22 K;

2. od jednego litra słodzonych napojów spirytusowych jako to: rozolisów, likierów, rumu, araku, koniaku, ponczowej esencyi i t. p., bez względu na ilość zawartego w tych napojach alkoholu, po 11 hal., czyli od jednego hektolitra po 11 K;

3. od jednego hektolitra piwa po 2 K;

4. od jednego hektolitra maliniaku, wiśniaku i dereniaku po 5 K.

Art. II.

Do uiszczenia powyższych opłat obowiązani są wszyscy, którzy napoje w art. I. poszczególnione, dla konsumcyi miejscowej wyrabiają, lub sprowadzają czy na własny użytek, czy też na sprzedaż.

Art. III.

Okręg poborowy stanowi gmina Knihin wieś.

Art. IV.

Ta opłata cięży tylko na konsumcyi miejscowej w obrębie gminy, nie można nią obciążać produkcyi, ani obrotu handlowego.

Art. V.

Od opłaty tej ma być wolną wódka w tych wypadkach, w których po myśli § 6 cesarskiego rozporządzenia z 17. lipca 1899 Dz. u. p. Nr. 120, Cz. II., wolną jest od państwowej opłaty konsumcyjnej.

Art. VI.

Bliższe postanowienia co do sposobu poboru tych opłat wyda w drodze administracyjnej c. k. Namiestnictwo w porozumieniu z Wydziałem krajowym.

Art. VII.

Dzierżawa dochodu z prawa poboru tych opłat ma być złączoną z dzierżawą prawa propinacyi w gminie Knihinin wieś, a dla przeprowadzenia tej dzierżawy obowiązaną jest gmina porozumieć się z c. k. Dyrekcyą gali-

cyjskiego funduszu propinacyjnego, względnie z dzierżawcą prawa propinacyi w gminie Knihinin wieś. Gdyby jednak do porozumienia nie przyszło, wolno gminie za zezwoleniem Wydziału krajowego prowadzić pobór tych opłat we własnym zarządzie, lub wydzierżawić w drodze publicznej licytacyi.

Art. VIII

Wykonanie tej ustawy poruczam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych.

Wiedeń, dnia 20. czerwca 1905.

Franciszek Józef w. r.

Bylandt w. r.

Nr. 81.

U s t a w a

z dnia 20. czerwca 1905, o zezwoleniu gminie Tłuste miasteczko (pow. Zaleszczyki), na pobór opłat gminnych od napojów spirytusowych, piwa, miodu i t. p.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, postanawiam, co następuje:

Art. I.

Gminie Tłuste miasteczko, (pow. Zaleszczyki), zezwala się pobierać od wejścia w życie niniejszej ustawy, do końca roku 1910, opłaty gminne od niżej poszczególnionych napojów, w gminie wyrabianych, lub w jej obręb wprowadzonych i w niej zużywanych, według następującej taryfy:

1. od jednego litra alkoholu, dającego się oznaczyć stustopniowym alkoholometrem po 6 halerzy, czyli od jednego hektolitra stustopniowego alkoholu po 6 K;

2. od jednego litra słodzonych napojów spirytusowych jako to: rumu, araku, koniaku, rozolisów, likierów i t. p., bez względu na ilość zawartego w tych napojach alkoholu po 6 halerzy, czyli od jednego hektolitra tych napojów po 6 K;

3. od jednego hektolitra piwa, bez względu na gatunek, po 1 K 20 h;
4. od jednego hektolitra miodu, maliniaku, wiśniaku, dereniaku i t. p. po 6 K.

Art. II.

Do uiszczenia powyższych opłat obowiązani są wszyscy, którzy napoje w art. I. poszczególnione, dla konsumcyi miejscowej wyrabiają, lub sprowadzają, czy na własny użytek, czy też na sprzedaż.

Art. III.

Okręg poborowy stanowi gmina Tłuste miasteczko.

Art. IV.

Ta opłata cięży tylko na konsumcyi miejscowej w obrębie gminy, nie można nią obciążać produkcyi, ani obrotu handlowego.

Art. V.

Od opłaty tej ma być wolną wódka w tych wszystkich wypadkach, w których po myśli § 6 cesarskiego rozporządzenia z dnia 17. lipca 1899 Dz. u. p. Nr. 120, Część II. wolną jest ona od państwowej opłaty konsumcyjnej.

Art. VI.

Bliższe postanowienia co do sposobu poboru tych opłat wyda w drodze administracyjnej c. k. Namiestnictwo w porozumieniu z Wydziałem krajowym.

Art. VII.

Dzierżawa dochodu z prawa poboru tych opłat ma być złączoną z dzierżawą prawa propinacyi w Tłustem miasteczku.

W tym celu obowiązaną jest gmina porozumieć się z c. k. Dyrekcyą galicyjskiego funduszu propinacyjnego, względnie z dzierżawcą prawa propinacyi w Tłustem miasteczku.

Gdyby pod tym względem do zgody nie przyszło, o czem ostatecznie rozstrzygać będzie Wydział krajowy, wolno będzie gminie prowadzić pobór tych opłat we własnym zarządzie, — lub pobór ten zabezpieczyć w drodze publicznej licytacyi.

Art. VIII.

Wykonanie tej ustawy poruczam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych.

Art. IX.

Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem jej ogłoszenia.

Wiedeń, dnia 20. czerwca 1905.

Franciszek Józef w. r.

Bylandt w. r.

Nr. 82.

U s t a w a

z dnia 20. czerwca 1905, o zezwoleniu gminie miasteczka Bóbrki na pobór opłaty gminnej od piwa.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomoryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, postanawiam, co następuje:

Art. I.

Gminie miasteczka Bóbrki zezwala się pobierać opłatę gminną od piwa w wysokości 2 K od hektolitra a to od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy aż do końca roku 1910.

Art. II.

Do uiszczenia opłaty obowiązani są wszyscy ci, którzy piwo dla konsumcyi miejscowej wyrabiają lub sprowadzają, czy to na sprzedaż, czy na własny użytek.

Art. III.

Okręg poborowy stanowi gmina Bóbrka miasteczko.

Art. IV.

Ta opłata ciąży tylko na konsumcyi miejscowej w obrębie gminy, nie można obciążać nią produkcyi ani obrotu handlowego.

Art. V.

Dzierżawa dochodu z prawa poboru tej opłaty ma być złączona z dzierżawą prawa propinacyi w gminie Bóbrce miasteczko a dla przeprowadzenia tej dzierżawy obowiązaną jest gmina porozumieć się z c. k. Dyrekcyą galicyjskiego funduszu propinacyjnego względnie z dzierżawcą prawa propinacyi w Bóbrce.

Gdyby pod tym względem porozumienie między gminą i dzierżawcą prawa propinacyi nie doszło do skutku, może Wydział krajowy zezwolić Zwierzchności gminnej, prawo poboru opłaty od piwa wydzierżawić lub prowadzić we własnym zarządzie.

Art. VI.

Bliższe postanowienia co do sposobu poboru tej opłaty wyda c. k. Namiestnictwo w porozumieniu z Wydziałem krajowym.

Art. VII

Wykonanie tej ustawy poruczam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych.

Wiedeń, dnia 20. czerwca 1905.

Franciszek Józef w. r.

Bylandt w. r.

Nr. 83.

U s t a w a

z dnia 20. czerwca 1905, o zezwoleniu gminie miasta Tuchowa na pobór opłat gminnych od napojów spirytusowych i od piwa.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, postanawiam, co następuje:

Art. I.

Gminie miasta Tuchowa zezwala się pobierać od wejścia w życie niniejszej ustawy do końca roku 1910 opłaty gminne od niżej poszczególnionych napojów w gminie wyrabianych lub w jej obręb wprowadzanych i w niej zużywanych według następującej taryfy:

1. Od jednego hektolitra stustopniowego alkoholu po 11 K;

2. Od jednego hektolitra słodzonych napojów spirytusowych jako to: rozolisu, likieru, rumu, araku, koniaku i t. p., bez względu na ilość zawartego w tych napojach alkoholu, po 11 K;

3. Od jednego hektolitra piwa po 2 K.

Art. II.

Do uiszczania powyższych opłat obowiązani są wszyscy, którzy napoje w Art. I. poszczególnione dla konsumcyi miejscowej wyrabiają lub sprowadzają, czy to na własny użytek, czy też na sprzedaż.

Art. III.

Okręg poborowy stanowi gmina m. Tuchowa.

Art. IV.

Ta opłata ciąży tylko na konsumcyi miejscowej w obrębie gminy, nie można nią obciążać produkcyi ani obrotu handlowego.

Art. V.

Od opłaty tej ma być wolną wódka w tych wszystkich wypadkach, w których po myśli § 6 ces. rozp. z 17. lipca 1899, Dz. p. p. Nr. 120 część II, wolną jest od państwowej opłaty konsumcyjnej.

Art. VI.

Bliższe postanowienia co do sposobu poboru tych opłat wyda w drodze administracyjnej c. k. Namiestnictwo w porozumieniu z Wydziałem krajowym.

Art. VII.

Dzierżawa dochodu z tych opłat ma być złączona z dzierżawą prawa propinacyi w Tuchowie — a dla przeprowadzenia tej dzierżawy obowiązaną jest gmina porozumieć się z c. k. Dyrekcyą galic. funduszu propinacyjnego, względnie z dzierżawcą prawa propinacyi w. Tuchowie.

Gdyby jednak do porozumienia nie przyszło, wolno gminie za zezwoleniem Wydziału krajowego prowadzić pobór tych opłat we własnym zarządzie, lub wydzierżawić w drodze publicznej licytacyi.

Art. VIII.

Wykonanie tej ustawy poruczam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych.

Wiedeń, dnia 20. czerwca 1905.

Franciszek Józef w. r.

Bylandt w. r.

Nr. 84.

U s t a w a

z dnia 14. czerwca 1905, nadająca szpitalowi w Turce charakter szpitala powszechnego i publicznego.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, postanawiam, co następuje:

Art. I.

Szpital w Turce zostaje uznany za powszechny i publiczny.

Art. II.

Komitet szpitalny składać się ma:

a) z delegata Wydziału krajowego;

b) z prezesa Rady powiatowej w Turce lub jego zastępcy;
c) z delegata Rady powiatowej;
d) z dyrektora szpitala.

Art. III.

W przyszłości połowę kosztów budowy nowego, odbudowy lub rozszerzenia starego gmachu szpitalnego, tudzież wewnętrznego urządzenia dobudowanej części, ponosić będzie powiat turczański.

Art. IV.

Wykonanie tej ustawy poruczam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych.

Schönbrunn, dnia 14. czerwca 1905.

Franciszek Józef w. r.

Bylandt w. r.